

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Prishtinë, më 31 tetor 2012
Nr. ref.: AGJ303/12

AKTGJYKIM

në

Rastin KO61/12

**Konfirmimi i amendamenteve të propozuara kushtetuese, të paraqitura nga
Kryetari i Kuvendit të Republikës së Kosovës, më 22 qershor 2012, me
shkresën Nr. 04-DO-1095**

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Enver Hasani, Kryetar
Ivan Čukalović, Zëvendëskryetar
Robert Carolan, gjyqtar
Altay Suroy, gjyqtar
Almiro Rodrigues, gjyqtar
Snezhana Botusharova, gjyqtare
Kadri Kryeziu, gjyqtar, dhe
Arta Rama-Hajrizi, gjyqtare

Parashtruesi i kërkesës

1. Kryetari i Kuvendit të Republikës së Kosovës, në pajtim me nenin 144.3 të Kushtetutës, i referoi Gjykatës Kushtetuese propozimin e Qeverisë për amendamentet kushtetuese.

Objekti i çështjes

- Objekt i çështjes së kërkesës janë dy (2) amendamente kushtetuese të Kushtetutës së Republikës së Kosovës, të cilat ishin miratuar më 12 qershor 2012, me Vendimin Nr. 03/78 të Qeverisë së Republikës së Kosovës.

Baza juridike

- Kërkesa bazohet në nenin 113.9 dhe 144.3 të Kushtetutës, në nenet 20 dhe 54 të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës, Nr. 03/ L-121, të 15 janarit 2009 (në tekstin e mëtejshëm: Ligji), dhe në rregullin 56 të Rregullores së punës të Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejshëm: Rregullorja e punës).

Procedura në Gjykatë

- Më 22 qershor 2012, Kryetari i Kuvendit të Kosovës i referoi Gjykatës Kushtetuese propozimin e Qeverisë për amendamentet kushtetuese, duke kërkuar vlerësim nëse amendamentet e propozuara nga Qeveria do të pakësonin ndonjë nga të drejtat dhe liritë e parapara me Kapitullin II të Kushtetutës.
- Më 26 qershor 2012, Kryetari caktoi gjyqtarin Altay Suroy Gjyqtar raportues dhe Kolegjin shqyrtues në përbërje të gjyqtarëve: Almiro Rodrigues (kryesues), Snezhana Botusharova dhe Ivan Čukalović.
- Më 9 korrik 2012, Kryetari i Kuvendit u informua se Gjykata kishte regjistruar kërkesën.
- Po të njëjtën ditë, nga një kopje e kërkesës iu dërgua Presidentes së Republikës së Kosovës, Kryeministrit të Republikës së Kosovës dhe Avokatit të Popullit.
- Më 20 shtator 2012, pas shqyrtimit të raportit të gjyqtarit Altay Suroy, Kolegji shqyrtues i rekomandoi Gjykatës pranueshmërinë e kërkesës.

Përgjigjja e Avokatit të Popullit

- Sa i përket **Amendamentit 1 – Amnistia**, Avokati i Popullit, në përgjigjen e tij, paraqiti këtë mendim:

“Ky amendament nuk zvogëlon të drejtat dhe liritë e njeriut, të caktuara me Kapitullin II të Kushtetutës së Republikës së Kosovës, por përkundrazi e pasuron punën e të drejtave dhe lirive të njeriut të personave të cilët në periudha të caktuara kohore rënë ndesh me ligjin penal të vendit.

Avokati i Popullit, bazuar në kompetencat e tij ligjore të caktuara me nenin 16 paragrafi 6 të Ligjit të Avokatit të Popullit, në vazhdimësi inspekton vendet/burgjet ku mbahen personat me liri të kufizuar të lëvizjes.

Nga takimet me të ndaluarit/paraburgosurit, Avokati i Popullit ka punuar disa ankesa me kërkesën që amnistia, si një institut juridik, të përfshihet në ndryshimet kushtetuese dhe të nxirret ligj i veçantë për amnistinë.

Avokati i Popullit, e bazuar në mandatin e tij dhe përvojën e punës nga inspektimet e burgjeve, si dhe kontaktet dhe kërkesat e personave që gjinden në burgje, e mbështet këtë amendament që Qeverisë së Kosovës”.

Përmbledhja e fakteve

10. Kuvendi i Republikës së Kosovës ka miratuar tekstin e Kushtetutës së Republikës së Kosovës, e cila ka hyrë në fuqi më 15 qershor 2008. Në Kapitullin XIII [Dispozitat përfundimtare], neni 144 [Amendamentet], përcaktohet: “Qeveria, Presidenti ose një e katërta (1/4) e deputetëve të Kuvendit të Kosovës, siç edhe parashihet me Rregulloren e punës, mund të propozojë ndryshime dhe amendamente të kësaj Kushtetute”.
11. Më 12 qershor 2012, Ministri i Drejtësisë, “në bazë të nenit 92.1, 92.2, dhe 92.4, neni 93.9, dhe neni 144.1, të Kushtetutës së Republikës së Kosovës”, i parashtrori Qeverisë dy “Propozime për amendamentimin e Kushtetutës së Republikës së Kosovës”.
12. Më 12 qershor 2012, Qeveria, “në bazë të nenit 92. 4, dhe neni 93.4 të Kushtetutës së Republikës së Kosovës”, miratoi Vendimin Nr. 03/78 për “miratimin e propozimit të Ministrisë së Drejtësisë për amendamentimin e Kushtetutës së Republikës së Kosovës” (në tekstin e mëtejme: Propozimet e Qeverisë për amendamentimin e Kushtetutës).
13. Më 22 qershor 2012, Kryetari i Kuvendit të Kosovës i dorëzoi Gjykatës “amendamentet e propozuara nga Qeveria e Kosovës në Kushtetutën e Republikës së Kosovës (...) për të vlerësuar nëse ndryshimi i propozuar nuk pakëson ndonjë të drejtë dhe liri të përcaktuar në Kapitullin II të Kushtetutës”.

Vlerësimi i pranueshmërisë së kërkesës

14. Gjykata së pari duhet të shqyrtojë nëse janë përmbushur kriteret për pranueshmëri, të përcaktuara me Kushtetutë, dhe të specifikuara më tej me Ligj dhe me Rregullore të punës.
15. Në këtë drejtim, neni 113.9 i Kushtetutës, përcakton:

“Kryetari i Kuvendit të Kosovës duhet të referojë amendamentet kushtetuese të propozuara para miratimit në Kuvend, me qëllim që të konstatohet nëse amendamenti i propozuar i zvogëlon të drejtat dhe liritë e garantuara me kapitullin II të Kushtetutës”.

16. Gjykata vëren se, më 22 qershor 2012, Kryetari i Kuvendit parashtrori kërkesë për vlerësim paraprak të amendamenteve të propozuara të Kushtetutës. Kështu që, në bazë të nenit 113.9 të Kushtetutës, Kryetari i Kuvendit është palë e autorizuar për ta referuar këtë rast në Gjykatë.

Shtrirja e shqyrtimit kushtetues

17. Kryetari i Kuvendit i paraqiti dy (2) amendamentet e propozuara nga Qeveria e Republikës së Kosovës.
18. Konfirmimi i kushtetutshmërisë së amendamenteve të propozuara nuk do të bëhet nga ana e kësaj Gjykate, duke marrë parasysh vetëm të drejtat dhe liritë e njeriut që përfshihen në Kapitullin II, por edhe gjithë shkronjën dhe frymën e rendit kushtetues të Republikës së

Kosovës, siç sqarohet më tepër në paragrafët 56 deri 71 të Aktgjykimit të nxjerrë në rastet KO29/12 dhe KO48/12 (amendamentet e propozuara të Kushtetutës nga Kryetari i Kuvendit të Republikës së Kosovës, më 23 mars 2012, gjegjësisht më 4 maj 2012) të 20 korrikut 2012.

Kushtetutshmëria e amendamenteve të propozuara kushtetuese

I. Amendamenti 1 i propozuar: Amnistia

19. Gjykata vëren se Amendamenti 1 propozon që t'i shtohet edhe një nen i ri Kushtetutës së Republikës së Kosovës, i cili thotë:

*“Me amnisti, personat e cekur me emër do të lirohen pjesërisht ose plotësisht nga ndjekja penale, dënimet e tyre do të zëvendësohen me një dënim më të lehtë, ose dënimi i këtyre personave do të hiqej nga evidencat e të dënuarve.
Kuvendi i Republikës së Kosovës do të miratojë ligj përkatës për dhënien e Amnistisë.
Ligji për Amnistinë do të miratohet me votat e dy të tretave (2/3) të të gjithë deputetëve të Kuvendit”.*

20. Prandaj, amendamenti i propozuar sugjeron që, në kompetencën ekzistuese të Kuvendit, të shtohet një kompetencë e re, përkatësisht të shtohet kompetenca për miratimin e një ligji për amnistinë.
21. Gjykata, më tutje, vëren se Amendamenti i propozuar nuk përmban ndonjë indikacion se ku do të mund të përshtatej në Kushtetutë dhe nuk flet sa i përket pyetjes se cili autoritet publik do të jetë i ngarkuar për dhënien e amnistisë, me sa duket, duke ia lënë atë ligjvënësit për të vendosur për të në Ligjin e ardhshëm për Amnistinë.
22. Përkitazi me këtë, Gjykata i referohet nenit 84.29 të Kushtetutës, i cili qartazi përcakton se Presidenti i Republikës së Kosovës “shpall falje individuale në pajtim me ligjin”.
23. Gjykata është e vetëdijshme se shumë kushtetuta evropiane i përcaktojnë që të dyja: edhe amnistinë, edhe faljen. Për shembull, neni 16 i Kushtetutës së Shqipërisë, përcakton: “Kuvendi Popullor ka këto kompetenca kryesore: [...] 6. Ai jep amnisti [...]”, përderisa neni 28 përcakton: “Kompetencat kryesore të Presidentit të Republikës janë si vijon: [...] 14. Ai ushtron të drejtën e tij për falje”.
24. Neni 84 i Kushtetutës së Bullgarisë parasheh se, një nga kompetencat e Kuvendit Popullor, është dhënia e amnistisë, përderisa neni 98 parasheh se, një nga funksionet e Presidentit të Republikës, është edhe e drejta për falje.
25. Ngjashëm, neni 80 i Kushtetutës së Kroacisë, parasheh kompetencën e Kuvendit të Kroacisë për dhënien e amnistisë për veprat penale, përderisa neni 97 përcakton se Presidenti i Republikës do të japë falje.
26. Përkundër kushtetutave të lartpërmendura, që nuk e definojnë amnistinë, përveçse përshtajnë se kjo bën pjesë në fushëveprimin e kompetencave ligjore të kuvendeve përkatëse, Kushtetuta e Greqisë, në nenin e saj të 47-të, i definon që të dyja: edhe amnistinë, edhe faljen:

“Neni 47 [Falja dhe Amnistia]

(1) Presidenti i Republikës ka të drejtën, sipas propozimit të Ministrit të Drejtësisë dhe pasi të ketë konsultuar mendimin e këshillit i cili përbëhet nga shumica e gjyqtarëve, të falë, të zëvendësojë, ndryshojë, ose të zvogëlojë dëmet e shqiptuara nga gjykatat dhe të heqë pasojat e çfarëdo lloji të dala nga dënimet të cilat janë shqiptuar dhe mbajtur.

(2) Presidenti i Republikës ka të drejtën të falë një ministër të dënuar sipas nenit 86, por, vetëm me pëlqimin e Kuvendit.

(3) Amnistia mund të jepet vetëm në rastet e krimeve politike, me ligjin e votuar në Seancë Plenare të Kuvendit, me shumicën e tri të pestave të votave, të numrit të përgjithshëm të deputetëve.

(4) Amnistia në rastet e krimeve ordinere mund të mos jepet madje as edhe me ligj”.

27. Për më tepër, neni 79 i Kushtetutës së Italisë, për amnistinë dhe faljen, thotë:

“ [Amnistia dhe falja]

(1) Amnistitë dhe faljet mund të jepen me ligj i cili duhet miratuar nen pas neni dhe në tërësi nga dy të tretat e anëtarëve të secilës dhomë.

(2) Ligji për dhënien a amnistisë ose faljes duhet të përcaktojë afatet kohore për zbatimin e tij.

(3) Në asnjë rast, falja ose amnistia nuk mund të përfshijë vepra të kryera pas paraqitjes së projektligjit”.

28. Për më tepër, neni 87 i Kushtetutës së Italisë më tej parasheh se një nga përgjegjësitë e Presidentit është “[...] (11) ... të japë falje dhe të zëvendësojë dënimet”.
29. Përfundimisht, neni 164 i Kushtetutës së Portugalisë, parasheh: “Kuvendi i Republikës do të ketë kompetencat vijuese: [...] g) të japë amnisti dhe falje të përgjithshme”, përderisa neni 137 parasheh: “Presidenti i Republikës ka kompetencat në vijim: [...] f) Të japë falje dhe të zëvendësojë dënimet, pasi të ketë dëgjuar Qeverinë”.
30. Sipas pikëpamjes së Gjykatës, shembujt e lartpërmendur tregojnë se ekziston një dallim i qartë ndërmjet (1) kompetencave për dhënien e amnistisë dhe të faljeve të përgjithshme të ushtruara zakonisht me akt të përgjithshëm të kuvendeve gjegjëse, d.m.th. me ligjet, dhe (2) kompetencave për dhënien e faljeve individuale që ushtrohen nga krerët e shteteve.
31. Në të vërtetë, shumica e shteteve, në legjislacionin e tyre definojnë konceptet dhe aplikueshmërinë e amnistisë dhe të faljeve. Për shembull, Ligji i Përgjithshëm për Amnistinë në Kroaci (1996), “[...] jep amnisti të përgjithshme nga procedurat e ndjekjes penale për kryesit e veprave penale të kryera gjatë agresionit, rebelimit të armatosur ose konflikteve të armatosura dhe përkitazi [me atë] në Republikën e Kroacisë”.
32. Sidoqoftë, Gjykata vëren se neni 3 i këtij Ligji parasheh që “amnistia për veprat penale [...] përjashtohen” kryesit të shkeljeve serioze të drejtës humanitare”, që do të thotë kryesit e krimeve të gjenocidit, krimeve kundër njerëzimit dhe krime lufte..
33. Ky përjashtim në Ligjin e Kroacisë është në pajtueshmëri me ligjin ndërkombëtar dhe jus cogens, ku krimet ndërkombëtare nuk i nënshtrohen parashkrimit.

34. Sa i përket Amendamentit 1 të propozuar, Gjykata vëren se Amnistia definohet në paragrafin e parë si vijon: “Me amnisti, personat e cekur me emër do të lirohen pjesërisht ose plotësisht nga ndjekja penale; dënimet (individuale) të tyre do të zëvendësohen me një dënim më të lehtë, ose dënimi i këtyre personave do të hiqej nga evidencat e të dënuarve”.
35. Amendamenti 1 parasheh se me ligj “personat e cekur me emër” kanë të drejtë të lirohen prej ndjekjes penale; dënimet e të cilëve [individuale] do të zëvendësohen me një dënim më të lehtë; ose dënimi i të cilëve do të hiqet nga evidencat e të dënuarve.
36. Në mënyrë që të konfirmojë nëse Amendamenti i propozuar pakëson të drejtat dhe liritë e garantuara me Kapitullin II të Kushtetutës, Gjykata duhet të vlerësojë mënyrën se si Amendamenti propozon që të jepet amnistia.
37. Në këtë drejtim, Gjykata thekson se, në bazë të nenit 65 [Kompetencat e Kuvendit] të Kushtetutës,

“Kuvendi i Republikës së Kosovës: (1) miraton ligje, rezoluta dhe akte të tjera të përgjithshme”. Prandaj, shtrohet pyetja nëse një Ligj për Amnistinë mund të përcaktojë një listë të “personave të cekur me emër”, pasi që një Ligj, duhet të posedojë cilësinë e një norme të përgjithshme, abstrakt për nga natyra, i cili synon të jetë në gjendje të bëjë rregullimin dhe të jetë i qasshëm dhe i parashikueshëm në zbatimin dhe në pasojat e tij për të gjithë personat.

38. Në këtë kuptim, Gjykata i referohet praktikës ligjore të GJEDNJ-së, ku kërkesat për klasifikim si një ligj janë vendosur përkitazi me ankesat në bazë të këtyre neneve të GJEDNJ-së dhe të Protokolleve të saj, të cilat përfshijnë kërkesat e “ligjshmërisë” : Nenet 5 (1), 7, 8, 9, 10 dhe 11 të GJEDNJ-së, Nenin 1 të Protokollit nr. 1, Nenin 2 të Protokollit nr. 4 dhe Nenin 1 të Protokollit nr. 7.
39. Këto kërkesa janë ritheksuar shumë herë në një formulë që, deri më tash, është bërë standarde dhe është përsëritur së fundmi në *Centro Europa 7 S.R.L. dhe në di Stefano kundër Italisë ([GC] nr. 384/09, paragrafët 141-142 të 7 qershorit 2012)*:

“[...] një normë nuk mund të konsiderohet si “ligj” nëse ajo është formuluar me saktësi të mjaftueshme për t’ia mundësuar qytetarit që të rregullojë sjelljen e tij: ai duhet të jetë në gjendje – nëse është nevojshme me këshillën e duhur – të parashikojë deri në atë shkallë që është e arsyeshme, rrethanat dhe pasojat që mund të sjell një veprim i caktuar. Këto pasoja nuk duhet të jenë të parashikuara me siguri absolute: përvoja tregon se kjo është e paarritshme. Sërish, përderisa siguria është shumë e dëshirueshme, ajo mund të sjell një ngurtësi të tepruar dhe ligji duhet të jetë në gjendje të mbajë hapin me rrethanat e ndryshuara. Rrjedhimisht, shumë ligje pashmangshëm janë shkruar në kuptimin që, në një masë më të madhe ose më të vogël, janë të paqarta dhe interpretimi e zbatimi i tyre është çështje e praktikës”. Niveli i precizitetit që kërkohet nga legjislati vendës – i cili në çfarëdo rasti nuk mundet të sigurojë për çdo eventualitet – varet në një masë të konsiderueshme nga përmbajtja e ligjit në fjalë, fushën të cilën është dedikuar për të mbuluar si dhe numrin dhe statusin e atyre që u drejtohet”.

40. Gjykata konsideron se, nëse një listë e “personave të cekur me emër” është përcaktuar me ligj, një ligj i tillë nuk do të përmbushte standardin e cituar të GJEDNJ-së, pasi që pasojat e tij nuk do të jenë të parapara në një masë që është e arsyeshme në rrethana të caktuara.
41. Për më tepër, një listë e “personave të cekur me emër”, që do të ishin objekt i amnistisë, do të mundësonte ngritjen e një çështjeje sipas nenit 24 [Barazia para ligjit] të Kushtetutës dhe nenit 14 [Ndalimi i diskriminimit] të Konventës Evropiane, pasi do të kishte dallime në trajtimin e tyre dhe të personave të tjerë në situata analoge apo të ngjashme, e që nuk janë në listë.
42. Neni 24 [Barazia para ligjit] i Kushtetutës, thotë si në vijim:
- “1. Të gjithë janë të barabartë para ligjit. Çdokush gëzon të drejtën e mbrojtjes së barabartë ligjore, pa diskriminim.*
2. Askush nuk mund të diskriminohet në bazë të racës, ngjyrës, gjinisë, gjuhës, fesë, mendimeve politike ose të tjera, prejardhjes kombëtare a shoqërore, lidhjes me ndonjë komunitet, pronës, gjendjes ekonomike, sociale, orientimit seksual, lindjes, aftësisë së kufizuar ose ndonjë statusi tjetër personal”.
43. Sipas Gjykatës, dallimi i trajtimit të “personave të cekur me emër” dhe të personave në situata të ngjashme, të cilët nuk gjenden në listë, është diskriminues, pasi nuk ka justifikim objektiv dhe të arsyeshëm, me fjalë të tjera, pasi që nuk ndjek një qëllim legjitim dhe nuk ka asnjë lidhje të arsyeshme të proporcionalitetit ndërmjet mjeteve të përdorura dhe synimit që kërkohet të realizohet.
44. Sipas Nenit 14 të GJEDNJ-së, Gjykata i referohet rastit të D. H. dhe të tjerët kundër Republikës Çeke [GC], nr. 57325/00, paragrafi 175, GJEDNJ 2007-IV, që është – pavarësisht kontekstit dhe fakteve të veçanta në të cilat bazohet – autoriteti për premisën se madje edhe diskriminimi indirekt mund të jetë në kundërshtim me Nenin 14 të GJEDNJ. Në ritheksimin e parimeve të përgjithshme, Gjykata [GJEDNJ] ka deklaruar se “një politikë e përgjithshme, ose masë që ka efekte të dëmshme në mënyrë disproporcionale për një grup të caktuar, mund të konsiderohet diskriminuese pavarësisht se nuk i drejtohet veçanërisht atij grupi, dhe se diskriminimi, që është potencialisht në kundërshtim me Konventën, mund të rezultojë nga një situatë de facto.
45. Në këto rrethana, Gjykata konsideron se përpilimi një listë të “personave të cekur me emër” në bazë të ligjit për Amnistinë, që duhet të miratohet nga Kuvendi, mund të jetë gjithashtu diskriminues dhe, kështu, në kundërshtim me Nenin 24 të Kushtetutës dhe Nenin 14 të GJEDNJ.
46. Prandaj, duke marrë parasysh të gjitha ato që u thanë më lart, Gjykata konfirmon se paragrafi 1 i Amendamentit 1 – Amnistia, pakëson të drejtat dhe liritë e njeriut, të parapara me Kapitullin II të Kushtetutës.
47. Sa i përket paragrafëve 2 dhe 3 të Amendamentit 1, që thotë: “Kuvendi i Republikës së Kosovës do të miratojë ligj përkatës për dhënie e amnistisë” dhe “Ligji për Amnistinë do të miratohet me votat e dy të tretave (2/3) të të gjithë deputetëve të Kuvendit”, Gjykata konfirmon se nuk pakësojnë të drejtat dhe liritë e njeriut, të parapara me Kapitullin II të Kushtetutës.

II. **Amendamenti 2 i propozuar: Amendamenti i nenit 108 [Këshilli Gjyqësor i Kosovës]**

48. Amendamenti 2 i propozuar thotë: *“Neni 108, paragrafi 6, nënparagrafët 1 dhe 2, i Kushtetutës së Republikës së Kosovës ndryshohet si në vijim:*

(1) Shtatë (7) anëtarë do të jenë gjyqtarë të zgjedhur nga anëtarët e gjyqësorit.

(2) Dy (2) anëtarë i zgjedhin deputetët e Kuvendit, të cilët i mbajnë vendet e fituara gjatë ndarjes së përgjithshme të vendeve dhe të paktën njëri prej këtyre të dyve, duhet të jetë gjyqtar”.

49. Kështu, Amendamenti 2 propozon largimin e nenit 108.6 (1) dhe 108.6 (2) të Kushtetutës dhe zëvendësimin e tij nga neni 108.6 (1) dhe 108.6 (2).

50. Teksti i nenit të tanishëm 108.6 (1) dhe 108.6 (2) është si në vijim:

“(1) Pesë (5) anëtarë do të jenë gjyqtarë të zgjedhur nga anëtarët e gjyqësorit; (2) Katër (4) anëtarë i zgjedhin deputetët e Kuvendit, të cilët i mbajnë vendet e fituara gjatë ndarjes së përgjithshme të vendeve. Të paktën dy (2) nga katër (4) anëtarët duhet të jenë gjyqtarë, dhe një (1) do të jetë anëtar i Odës së Avokatëve të Kosovës”.

51. Sipas amendamentit të propozuar, neni 108.6 (1) dhe 108.6 (2), do të formulohej si më poshtë:

“(1) shtatë (7) anëtarë do të jenë gjyqtarë të zgjedhur nga anëtarët e gjyqësorit; (2) dy (2) anëtarë i zgjedhin deputetët e Kuvendit, të cilët i mbajnë vendet e fituara gjatë ndarjes së përgjithshme të vendeve dhe së paku një (1) nga dy do të jetë gjyqtar”.

52. Gjykata rikujton se neni 108 [Këshilli Gjyqësor i Kosovës], nënparagrafët (1) dhe (2), thotë se *“Këshilli Gjyqësor i Kosovës siguron pavarësinë dhe paanësinë e sistemit gjyqësor”* dhe është *“institucion plotësisht i pavarur në ushtrimin e funksioneve të tij”*. Përveç kësaj, është detyrë e Këshillit Gjyqësor të Kosovës që të *“sigurojë që gjykatat në Kosovë të jenë të pavarura, profesionale e të paanshme”*.

53. Gjykata konsideron se ndryshimet e propozuara për përbërjen e Këshillit Gjyqësor të Kosovës nuk ndikojnë në karakterin e tij si një institucion i pavarur dhe kështu nuk duket i nevojshëm vlerësimi i mëtejme i kushtetutshmërisë së amendamentit të propozuar.

54. Prandaj, Gjykata konfirmon se Amendamenti 2 i propozuar - Amendamenti i nenit 108 [Këshilli Gjyqësor i Kosovës] të Kushtetutës nuk pakëson të drejtat dhe liritë e përcaktuara me Kapitullin II të Kushtetutës.

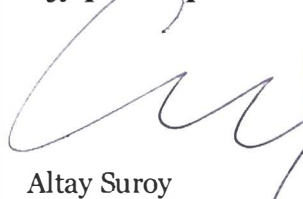
PËR KËTO ARSYE

Gjykata Kushtetuese, në bazë të nenit 113.9 dhe nenit 144.3 të Kushtetutës, në bazë të nenit 20 të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese dhe në bazë të rregullit 56 (1) të Rregullores së punës, në seancën e mbajtur më 20 shtator 2012,

VENDOSI, SI VIJON

- Njëzëri
- I. Kërkesa e parashtruar nga Kryetari i Kuvendit, më 22 qershor 2012, që përmban amendamentet e propozuara të Kushtetutës së Republikës së Kosovës, është e pranueshme;
- Me shumicë
- II. Amendamenti 1 i ri i propozuar – Amnistia, paragrafi i parë, përkitazi me “**personat e cekur me emër**”, pakëson të drejtat dhe liritë e njeriut, të parapara me Kapitullin II të Kushtetutës;
- Njëzëri
- III. Amendamenti 1 i ri i propozuar – Amnistia, paragrafët e dytë dhe të tretë, nuk pakësojnë të drejtat dhe liritë e njeriut, të parapara me Kapitullin II të Kushtetutës;
- IV. Amendamenti 2 i propozuar – Neni 108 [Këshilli Gjyqësor i Kosovës] i Kushtetutës nuk pakëson të drejtat dhe liritë e njeriut, të parapara me Kapitullin II të Kushtetutës.
- V. Ky vendim do t’u komunikohet palëve dhe do të botohet në Gazetën Zyrtare, në pajtim me nenin 20.4 të Ligjit; dhe,
- VI. Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Gjyqtari raportues

Altay Suroy

Kryetari i Gjykatës Kushtetuese

Prof. dr. Enver Hasani